

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.

За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.

За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Прешила се дрима само у годишњим и полугодишњим роковима и полаже у кайријед.

Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetignè, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње.

Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.

Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; циперо слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас наплаћује се 1 перпер. — Осим напријед изнешене цијене од ријечи, наплаћују се по закону о таксама још по 2 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног, Предсједника Нашег Министарског Савјета, по саслушању Нашег Министарског Савјета а на основу чл. 28 Закона о помоћи војних инвалида и породица погинулих, умрлих или несталих војника за вријеме рата и у опште у вршењу војничке дужности, постављамо:

за чланове инвалидског суда: бригадира Ива Ђуровића, члана Државног Савјета; бригадира Машана Божовића, команданта IV дивизије; Марка Радловића, члана Великог Суда; инжењера Василију Жугића, народног посланика, и доктора Станка Матановића, управника болнице „Данило I.“

Наш Министар Војни, Предсједник Нашег Министарског Савјета нека изврши овај указ.

Цетиње, 8. марта 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Војни,
Генерал-ађутант, дивизијар,
сердар, Ј. Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се капетан капетаније цуцке Симо Кривоканић, на основу чл. 45. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја са пенсијом која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија нека изврше овај указ.

Цетиње, 8. марта 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојинић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Министарског Савјета и одобрењу Државног Савјета, а на основу чл. 120. тач. 6. Устава, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Министру Финансија и Грађевина, да може на терет буџетског кредита одобреног на „ванредне државне потребе“ у партији 187. буџета за 1913. годину издати Министру Просвјете и Црквених Послова Пернера 3.937 — три хиљаде девет стотина тридесет седам — на име покрића трошкова прославе годишњице Митрополита Петра II. Петровића-Његоша, — а на основу закона о продужењу буџета од 1912. за 1913. годину.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 28. фебруара 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

Ријешењем Господина Министра Правде од 5. т. м. број доњи, постављен је, на основу чл. 3. закона о јавним правозаступницима, за јавног правозаступника при цетињском Обласном Суду Д-р Ст. Илић. Број 1068. Из канцеларије Министарства Правде. Цетиње 7. марта 1914. године.

ЗАПИСНИК

XIX РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ
држане 27. фебруара 1914. год.

Предсједавао
Предсједник Народне Скупштине,
Мило Дожић
Секретар,
Мато Павићевић

Присутни су били г. г. министри: Лабуд Гојинић, Ристо Поповић, Мирко Мијушковић и Љубомир Бакић.

Сједницу је отворио предсједник Мило Дожић у 9 часова прије подне.

Прочитани су записници XVII и XVIII редовне сједнице и примљени без примједбе.

Прочитана су два указа Његова Величанства Краља Господара о кредитима за нове крајеве и о продужењу треће дванаестине државног буџета.

Читање указа саслушано је стојећи и и попраћено са бурним: „Живио!“

Предлог о дјелимичном продужењу буџета Скупштина је огласила хитним по тражењу Краљевске Владе.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Андрије Марковића из Пипера, Пера Косића из Никшића, Марка Вуксановића из Требаљева, Крста Вуиновића из Жупе, Неђељка и Митра Жугића из Дробњака, Милоша Вукотића из Кочана, Илије Карачића из Петнице, Новице Тодоровића из Ускока Јова Кишалевића из Мокрог, Петра Ратиновића из Пљеваља, Стевана Марнића из Лијева Ријеке, Јова Шћеповића с Цетиња, Јока Перачића с истог мјеста, Алексе Мартиновића с истог мјеста, Ђубе Милошевића из Лијева Ријеке, Миљана Драговића из Ђулића, Ђира Стијеповића из Јавора, Спасоја Карачића из Петнице, Максима Баошића из Колашина, Сава Андрића с Његуша, Гране Кнежевића из Жупе, Милоша Ђукића из Лозне, Тома Секулића с Цетиња, Милутина Мињевића с друштвом из Подбишћа, Филипа Шуковића из Липова, Марка Стијановића са Шипачна, Стевана Калежића из Брда, Пера Врбине с Цетиња, Ђорђине Поповића с друштвом из Подгорице, Филипа Павићевића из Бара, Милице Гезовића из Праге, Ђорђија Манојловића с Цетиња, бригадира Ђузе Ђурашковића с истог мјеста, Вука Арамбачића из Бара, Јакова Мијатовића с Цетиња и Миљана Јојића с Андријевице.

Молбе и жалбе упућене су одбору за исте, осим молбе Андрије Марковића, коју је издвојио за предлог посланик Иван Брајовић, и молбе Марка Стојановића, коју је издвојио посланик Мил. Николић, да подигне интерпелацију према њеној садржини на надлежног министра.

Прочитано је 8 предлога посланичких, и то: Станка Обрадовића по молби Љубице Шаулића, Саве Ковачевића с друштвом о побољшању процене реквириране стоке, Радоја Радојичића по молби Новице Осмајића, Ивана Брајовића с друштвом по молби Новака Драговића; Луке Изовић с друштвом о отварању средњих школ у Бару, Јована Ђурашковића о отварању средњих школа у Улцињу, Јакше Поповића с другом по молби Љубомира Ндића и д-ра Филипа Добрежића о путевима у округу улцињском.

Затим је прочитано питање потпредсједника Гаврила Церовића, упућено а Министра Унутрашњих Дјела, односно иселјавања у Америку.

Предлози су упућени одсјецима за надлежне одборе на прусућавање, а питање дотичном министру на одговор.

Даље, прочитана су два акта Министра Унутрашњих Дјела Лабуда Гојинића о ану одговора на интерпелацију Милисва Николића с другом, и на питање Мта Павићевића.

Најпослије, прочитана је молба посланика Мила Церовића, за шестодневно осуство, које му је одобрено.

Прије прелаза на дневни ред, даали су изјаве о житу: Иво Ђуровић, министар Мирко Мијушковић, Сава Драговић, министар Лабуд Гојинић, Стево Лопичић и министар Ристо Поповић.

Потпредсједник Гаврило Церовић сатра, да је оваква дискусија повреда послани-

ка. — Предлаже, да се од сада посланички предлози не читају у цјелини, већ само саопштавају у изводу, пошто нигдије у пословнику није речено, да се морају читати у цјелини.

Предсједник Мило Дожић изјављује, да нема противу тога ништа, ако Скупштина ријеша да се посланички предлози не читају у цјелини по досадашњој пракси.

Јанко Тошковић пита Министра Финансија: када ће одговорити на његову интерпелацију о житу државном.

Митар Вукчевић налази, да је предлоге посланичке потребно читати при подношењу или при рјешавању по њима.

Скупштина је усвојила, да се од сада предлози посланички саопштавају само у изводу у смислу чл. 63. скупштинског пословника.

По изјави Зарија Вуковића, скинута је с дневног реда 1. тачка истог — извјештај одбора за молбе и жалбе — ушљед болести једног члана, и замијењена са претресом извјештаја Верификационог Одбора по накнадним изборима.

Извјестилац Сава Вулетић прочитао је одборски извјештај, којим се предлаже, да се оснаже избори у капетанијама љешанској, петрушинској и пјешивачкој, од којих је Скупштина први и други оснажила, а трећи одложила док дотични посланик поднесе своје пуномоћје — по предлогу: Милисва Николића, Митра Вукчевића, потпредсједника Гаврила Церовића, Јанка Тошковића и министра Мирка Мијушковића.

За вријеме одмора од 10 минута, положили су прописану заклетву посланици: Стево Лопичић, Томо Кажих и д-р Никола Шкеровић.

Сједница је закључена у подне, а идућа заказана за сутра у 9 часова прије подне с дневним редом:

1) претрес предлога о продужењу треће дванаестине буџета;

2) претрес извјештаја одбора за предлоге посланичке; и

3) претрес извјештаја одбора за молбе и жалбе.

Секретар, Предсједник Нар. Скупштине,
Мато Павићевић. Мило Дожић.

ЗАПИСНИК

XX РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ
држане 28. фебруара 1914. год.

Предсједавао
Предсједник Народне Скупштине,
Мило Дожић
Секретар,
Крсто Поповић

Присутни су били г. г. Министри: Лабуд Гојинић, Ристо Поповић и Мирко Мијушковић.

Сједницу је отворио предсједник Мило Дожић у 9^{1/2} часова прије подне.

Прочитан је записник XIX. редовне сједнице и примљен је с примједбом Министра Мирка Мијушковића.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Чокете Перчевића, Мила Мартиновића, Илије Стојановића, сви с Цетиња, Јоване Пејовића из Бањана, Драгише Добришиновића из Горње Ржанице, Вукашина Бошковића из Велике, Војина Шошкића с друштвом из Гусиња, Милисва Ковачевића с друштвом, Лазара Димића, оба са Жабљака, Рада Рабавића из Међужвља, Ненада Вулића из Коњуха, Милете Меденице из Мораче, Љубомира Кисића, Илије Вукотића, оба из Бара, Марије Боричића с Полице, Јевта Поповића из Пећи, Петра Раичевића из Љешкопоља и Илије Уљаревића из Никшића.

Молбе и жалбе упућене су на проучавање одбору за исте, осим молба: Чокете Перчевића и Мила Мартиновића, које је узео за свој предлог посланик Мато Павићевић; Јоване Пејовића, коју је узео за предлог посланик Шпиро Глиговић; Вукашина Бошковића, коју је узео за предлог посланика Радуде Стаматовић; и Гране Кнежевића, коју је узео за предлог посланика Радосав Бојовић.

Затим је прочитано саопштење Министра Финансија и Грађевина Риста Поповића о томе, кад ће одговорити на питање посланика Милисва Николића, односно моста на ријеци Грачаници.

Најпослије прочитана је молба посланика Сава Вулетића за пегодневно одсуство, које му је одобрено.

Прешло се на 1. тачку дневног реда: претрес предлога Закона о продужењу треће дванаестине буџета.

Извјестилац Јакша Поповић прочитао је одборски извјештај, којим се у свему овај предлог одобрава.

Пошто је Министар Финансија Ристо Поповић објаснио потребу овог законског предлога, Скупштина га је једногласно примила како у начелу, тако и у појединостима, као и на коначном гласању.

Прешло се на 2. тачку дневног реда: претрес извјештаја одбора за предлоге посланичке. Извјестилац је Иван Брајовић.

Одбор је предложио, а Скупштина усвојила ове одлуке:

1) да се предлог Радосава Бојовића о грађевини пута у капетанији Жупској озбиљно препоручи Краљевској Влади;

2) да се одмах чим се укаже финансијска могућност приступи раду пута Никшића—Пива по предлогу Радоја Радојичића;

3) да се прије преко предлога Зарије Вуковића с другом односно уврштавања у војне инвалиде и оних пострадалих прије потоњег рата, јер је то већ ушло у закон о војним инвалидима;

4) да се по могућности што прије приступи пошумљавању околине подгоричке по предлогу Милисва Шковића; и

5) да се што прије приступи отварању магистрале соли на Грахову по предлогу Саве Ковачевића.

Код предлога Зарија Вуковића с другом односно помоћи Величанима, за који је одбор предложио, да се преко њега прије, јер по чл. 78. Устава овакви предлози могу само од Владе потицати, — говорили су: Радуде Стаматовић, извјестилац Иван Брајовић, Митар Вукчевић, Никола Јовановић, Министар Финансија Ристо Поповић, Никола Вучић и предсједник Мило Дожић, па је одлучено: да се предлог упуту Краљевској Влади у смислу изјаве министра Риста Поповића.

По предлогу Марка Вукосавовића односно регулисања ријеке Црнице и њених притока узели су ријеч: Марко Вукосавовић, Никола Јовановић, извјестилац Иван Брајовић, Митар Вукчевић, Јанко Тошковић, Радоје Радојичић, Министар Финансија и Грађевина Ристо Поповић и Станко Обрадовић, послје чега је усвојено одборско мишљење: да Краљевска Влада изашље стручњака, који ће ствар испитати и својевремено извјештај Скупштини поднијети.

Послије одмора од 10 минута, није се могао рад у Скупштини наставити ушљед немања кворума, те је предсједник Мило Дожић сједницу закључио у 11^{1/2} часова прије подне, а идућу заказао за 3. марта 1914. год. у 9 часова прије подне с продужењем несвршеног дневног реда.

Секретар, Предсједник Нар. Скупштине,
Крсто Поповић. Мило Дожић.

ЗАПИСНИК

XXI РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ
држане 3. марта 1914. год.

Предсједавао
Предсједник Народне Скупштине,
Мило Дожић
Секретар,
Мато Павићевић

Присутни су били г. г. министри: Лабуд Гојинић, Ристо Поповић, Мирко Мијушковић и Љубомир Бакић.

Сједницу је отворио предсједник Мило Дожић у 9 часова прије подне.

Прочитан је и без примједбе примљен записник XX. редовне сједнице.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе: Радоја Вукчевића из Дражевине, Милете Ђуришића—Ракића из Бара Краљских, Крста Вукићевића из Васојевића, Новице Цанића из истог мјеста, Јоване Шуштер из Глухог Дола, Милоша Јововића с друштвом из Пиве, Мира Кујунџића из Дробњака, Мура Ђукића с Полице, Крста Поповића из Бјелица, Стева Кнежевића с Љуботиња, Крста Матановића из Бара, Филипа Јанковића с Ријеке, Милице Брновића из Подгорице, Благоја Милошевића из Мораче, Тома Белошевића с другом из Подгорице, Милисва Стојинића из Липова, Мила Абрамовића из Никшића, Јована Данчевића с Љуботиња,

Мираша Јекнића с Цетиња и Арса Ми-
нића из Колашина.

Прочитани су у изводу предлози на-
родних посланика:

Радоја Радојичића по молби Илије Ацића
из Пиве;

Попа Крета Поповића с друштвом о по-
моћи умировљеном свештенику Саву По-
повићу из Бара; и

Митра Вукчевића о отварању трговачке
школе у Подгорици.

Прочитано је питање потпредседника
Гаврила Церовића, упућено на Министра
Финансија, односно продаје слабог ду-
вана

Молбе и жалбе упућене су одбору за
исте, предлози одсјецима за надлежне
одборе, — на проучавање, а питање до-
точном Министру на одговор.

Најпослије прочитана су два акта Пред-
седника Министарског Савета Дивизи-
јара сердара Јанка Вукотића о дану од-
говора на интерпелацију Саве Драговића
с другом, као и на интерпелацију Станка
Обрадовића.

Прешло се на дневни ред: наставак
претреса извјештаја одбора за предлоге
посланичке.

Извјестилац Иван Брајовић, прочитао је
одборски извјештај по предлогу Јова Го-
лијанина с другом о путу Никшић—Бобо-
тово Гробље, а који гласи: да се изради
тог пута приступи одмах чим се за то
укаже финансија могућност, — што је
и Скупштина усвојила.

Прочитан је извјештај по предлогу Ра-
доја Радојичића о помоћи лицима оскуд-
ним у храни у сјеверном дијелу домовине
као и у ослобођеним крајевима, а који
гласи: да се препоручи Краљевској Влади
да држава набави извјесну количину жита
које би се дало народу на исхрану с тим,
да га сиромаси одраде на државним рад-
њама, а евентуално да се даде као по-
моћ онима, који не би могли зарадити
из ма којих узрока.

Послије говора Николе Јовановића, из-
вјестиоца Ивана Брајовића, Станка Обра-
довића, Јанка Тошковића, Милосава Николића,
Митра Вукчевића, Вука Кривокапића и Мата
Павићевића, као и предлагача Радоја Ра-
дојичића и изјаве Министа Финансија Ри-
ста Поповића, да је Влада већ наредила ли-
цитацију за 15. марта о. г. ради набавке
милион кграма жита, од кој ће половина
стићи до 30. истог месеца, а давање се
као помоћ народу, који ће га одрадити
на државним радњама, — Скупштина је
усвојила извјештај одборски.

Послије одмора, извјестилац Иван Бра-
јовић прочитао је извјештај одборски по
предлогу Милосава Николића о ослобо-
ђењу обавезног рада за вријеме рата
1912—1913. г. где одбор предлаже, да
се ослободе тога рада сви они, који су
у рату погинули, умрли или нестали, од-
носно њихови наслједници за 1912. и
1913. г., а сви други да се ослободе обавезног
рада за једну од те двије године,
која по рачунима буде подеснија.

Послије говора предлагача Милосава
Николића, извјестиоца Ивана Брајовића, Ра-
дула Стаматовића, Јока Гојанића, Мата Па-
вићевића, Јована Голијанина, Станка Обра-
довића, д-р Николе Шкерковића и Јована По-
повића, — Скупштина је примила извјеш-
тај одборски.

Извјестилац Иван Брајовић прочитао је
извјештај одборски по предлогу Зарија
Вуковића с друштвом о поправци пута
Подгорица—Колашин—Андрејивица, као
и о радњи 3 бунара на територију бра-
тоножићску, гдје је одбор мишљења: да
се овај предлог стави на призрење Кра-
љевској Влади док не буде у буџету во-
тиран кредит за градњу државних путева.

Митар Вукчевић предлаже, да се уз то
дода и поправка пута Плавница—Подго-
рица.

Послије говора Николе Вучинића, пред-
лагача Јанка Тошковића, Милосава Нико-
лића и Мата Павићевића, — Скупштина је
усвојила извјештај одборски.

Председник Мило Дожић закључио је
сједницу у подне, а идућу казао за 5.
о. м. у 9 часова прије подне с продуже-
њем несвршеног дневног реда.

Секретар, Председник Нар. Скупштине,
Мато Д. Павићевић, Мило Дожић.

ЗАПИСНИК

XXII РЕДОВНЕ СЈЕДНИЦЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
КРАЉЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ
држане 5. марта 1914. год.

Председавао
Председник Народне Скупштине,
Мило Дожић

Секретар,
Крсто Поповић

Присутни су били г. г. министри: Мирко
Мијушковић и Љубомир Бакић.

Сједницу је отворио председник Мило
Дожић у 9 часова прије подне.

Прочитан је и без примједбе примљен
записник XXI редовне сједнице.

Прочитане су у изводу молбе и жалбе:
Михаила Пековића с Блатине, Госпаве
Пелевић с Цетиња, Милете Јокића из
Велике, Новице Вуксановића с друштвом

из Колашина, Тома Вековића из Никши-
ћа, Ивана Вукмановића из Подгора, Ву-
косава Бојића из Колашина, Секуле Дрље-
вића из Пећи, Ђура Шћеповића с дру-
штвом из Шавника, Луке Ђуровића из
истог мјеста, Рашка Гарића из Брскута,
Јакше Ракочевића с друштвом из Пре-
кобрђа, Алексе Ускоковића из Шавника,
Божа Грујића из Бистрице, Љубице Шке-
ровић с Цетиња, Рада Крстића из Језе-
ра, Ника Пејовића с Цетиња, Сима Бе-
шовића из Братоножића, Милића Стани-
шића с Цетиња, Милована Војводића
из истог мјеста и Блажа Вучковића из
Улциња.

Молбу Љубице Шкерковића узео је за
свој предлог посланик д-р Никола Шке-
ровић, а молбу Јована Данчевића, про-
читану на ранијој сједници, узео је за
свој предлог посланик Томо Кажич.

Саопштен је у изводу предлог посла-
ника Јока Гојанића с друштвом о градњи
пута Сугорман—Цетиње, као и предлог
посланика Мата Грдинића о радњи пута
Колашин—Бијело Поље, гдје да се успо-
стави поштанско-телеграфска станица и
да при административној и војној подје-
ли канетинија пољска припале округу
бјелополском.

Најпослије прочитана је интерпелација
посланика Радоја Радојичића, упућена на
Министра Унутрашњих Дјела, односно
контроле над новчаним заводима у по-
гледу наплате интереса.

Молбе и жалбе упућене су одбору за
исте, предлози посланички одсјецима за
надлежне одборе, а интерпелација до-
точном министру.

Прије прелаза на дневни ред посланик
Томо Кажич тражио је, да се што прије
изнесе на рјешење мандат пјешивачки, —
на што му је председник Мило Дожић
одговорио, да је све изборне списе упу-
тио верификационом одбору, који ће их
узети у рад чим се врате с одсуства два
члана истог одбора.

Прешло се на дневни ред: претрес
извјештаја одбора за молбе и жалбе.

Извјестилац Илија Прелевић прочитао је
извјештај одборски по оним молбама
и жалбама, за које се предлаже, да се
одбију у смислу тачке 3. чл. 100 послов-
ника скупштинског, а то су молбе и
жалбе:

Стане Вујовића, Крстиње Шабан, Ђу-
кана Шока, Јове Јоветића — сви с Љу-
ботића, Новака Никчевића из капета-
није требешке, Маре Шахиновића из
Црмнице, Тома Радаче из Буковица, Ра-
да Бећковића из Шарана, Анђелије Или-
ћа из Кривошија, Велике Вуковића,
Бошка и Благоја Правилковића — сви из
Бјелица, Риста Пековића из Крње, Ђуре,
Илије Јекнића, Перисе Риковића, Вуче-
те Кљанћа, Мира Ракочевића, Мијата Ба-
ошића, Јакова Мијатовића, Миливоја Ла-
кићевића, Митра Баошића сви из Мораче,
Неђељка Дуловића, Живане Спаића,
Милице Вујовића, Шћена Кокolja, Мила
Граовица, Маре Вукотића, Пера Косића,
Божа Шупића, Росе Грубачића, Киће
Мартиновића, Анђе Ацића, Анђе Шла-
дир, Стевана Комненовића, Јована Гр-
чића, Лазара Чупковића — сви из Ник-
шића, Плате Пекићевића, Борице Милића
— обје с Граховца, Сима Копризиче из
Бањана, Михаила Веловића, Крстиње Јак-
шића, Риста Бакоча — сви из Поља,
Живане Меденице, Радула Радовића, Ми-
лосава Шћепановића, Томиче Булатови-
ћа, Богдана Влаховића, Максима Бао-
шића, двије Милића Милошевића, Митре
Шћепановића, Филипа Шуковића, Богдан-
а Влаховића, Ђока Ракочевића — сви
из Колашина, Ђура Поповића из Роваца,
Трипка Греде, Анта Априковића, Вукоса-
ва Вуковића с друштвом, Марије Мић-
новића — сви из Пиве, Милоша Чизмо-
вића из Озринића, Сава Дабановића, Ка-
те Дубовичанин, Ђирка Мијовића, Вука
Арамбашића, Глигоја Секулића, Николе
Љумовића, Павића Ђуровића, Ива Мило-
шевића, Филипа Павићевића — сви из
Бара, Миливоја Булатовића, Миладина
Перовића, Филипа Шуковића, Марка Раш-
чанина, Мијата Вујисића — сви из Липо-
ва, Јанице Вукановића из Брајовића, Пе-
тра Вешовића, Стевана Марнића, Ђубе
Милошевића — сви из Лијеве Ријеке,
рањеника војне болнице, Велике Милића,
Ђузе Ђурашковића, Ђорђе Манојло-
вића, Тома Секулића, Јова Шћеповића,
Милице Димића, Стаке Ковачевића, Маре
Милачића, Риста Секулића, Милеве Мар-
тиновића, Павла Перовића — сви с Це-
тиња, Стојана Тмушића, Неђељка Була-
товића, Новице Тодоровића, Милована
Баковића — сви из Ускока, Богдана Кић-
овића из Краља, Илије Мугоша из Ље-
шкопоља, Марка Мирковића с Угања, Бо-
шка Петовића из Враке, Ненада Караџи-
ћа, Неђељка и Митра Жугића — сви из
Дробњака, Милете Поповића, Милана Бе-
ранина, Милоша Грбовића с друштвом
— сви са Жабљака, Драгише Ракочевића
с друштвом из Прекобрђа, Стевана Ка-
лечића из капетаније павковићске, Милу-
тина Миљевића с друштвом из Подби-
шћа, Милоша Ђукића из Лозне, Гране
Кнежевића, Крста Вујиновића, Сима Ку-
јачића — сви из Жупе, Ђура Стијепови-

ћа с Јаворја, Миљана Драговића, Јована
Матовића, Анђелије Ђурашковића — сви
из Берана, Јова Котаљевића из Мокрог,
Илије и Спасоја Караџића — оба из
Петнице, Јанка Вуксановића из Треба-
љева, Стојане Рачића са Слатине, Благо-
те Поповића из Кочана, Блажа Вучкови-
ћа, Митра Лековића — оба из Улциња,
Стевана Лековића из Годинића, Пера Ма-
тановића из Новог, Васа Вукчевића
с Можуре, Николе Љумовића, Јоша Љу-
мовића — оба из Црнаца, Луције Гаго-
вића, Јована Усовића — обоје из Језера,
Пера Вујовића из Бољевића, Радована
Мијајловића, Петра Павићевића — оба
из Братоножића, Милана Азанца из Азана,
Риста Брновића, Богдана Лазовића — оба
из Подгорице, Милосаве Брајовића из
Косовог Луга, Сава Орландића из Сеоца,
Милије Радуновића из Будимља, Тодора
Благојевића с др. из Благојевића, Радон-
ље Коматине из Полимља, Перка Бурића
са Загреде и Митра Ђиповића с Новог
Села.

Скупштина је усвојила предлог одбор-
ски по наведеним молбама и жалбама с
тим, да се издвоје и о њима посебно
рјешава ове молбе:

Стане Вујовића по тражењу посланика
Крстуна Војводића, Анђелије удове Ј. Ђу-
рашковића из Берана по тражењу посла-
ника Јанка Тошковића.

Анђелије Илића по тражењу посланика
Сава Кривокапића,

Ђирка Мијовића, Сава Дабановића,
Филипа Павићевића по тражењу посла-
ника попа Крста Поповића,

Росе Грубачића по тражењу посланика
Милосава Николића,

Гране Кнежевића по тражењу посла-
ника Радосава Бојовића,

Богдана Лазовића и Петра Вешовића
по тражењу посланика Јакше Поповића,

Николе Љумовића по тражењу посла-
ника Живка Драговића,

Јанице Вукановића по тражењу посла-
ника Вула Вучинића,

Перисе Риковића по тражењу посла-
ника Саве Драговића,

Блажа Вучковића по тражењу посла-
ника Митра Вукчевића, и

Тома Радаче по тражењу посланика
Марка Вукосавовића.

Прочитан је извјештај одборски по
молби игумана Леонтија Нинковића, а
који гласи, да му се уважи у године службе
за пензију вријеме од 14. септ. 1896. до
9 фебр. 1909. г. проведено у служби
српског народа у Херцеговини, с тим,
да уложи 5% плате у пензионни фонд, —
што је Скупштина без дебате примила.

Предлог одборски, да се Василији Фи-
липовићу учитељици уваже у године
службе за пензију вријеме од 1. августа
1902. до 11. јануара 1909. с тим, да за то
вријеме уложи 5% плате у пензионни
фонд, — Скупштина је примила послје
говора Министра Просвјете Мирка Мијуш-
ковића, Мата Павићевића, Марка Вуко-
савовића, Николе Вучинића и извјестиоца
Илије Прелевића.

Прочитан је предлог одборски, да се
Радомиру Кривокапићу уважи у године
службе за пензију вријеме проведено у
учитељској служби од 8. септ. 1897. до
10. нов. 1910. г. Послије говора Николе
Јовановића, Сава Вулетића, Министра
Правде Љубомира Бакића, Министра Про-
свјете Мирка Мијушковића, Вука Криво-
капића, Јанка Тошковића, Мата Павиће-
вића, Марка Вукосавовића, потпредсед-
ника Гаврила Церовића, Митра Вукчевића,
Станка Обрадовића и извјестиоца Илије
Прелевића, — Скупштина је, ријешила,
да се молба Кривокапићева поврати од-
бору у смислу потоњег става чл. 102.
пословника Скупштинског.

Председник Мило Дожић закључио је
данашњу сједницу у подне, а идућу за-
казао за 7. марта о. г. у 9 часова прије
подне с продужењем несвршеног дневног
реда, а ако буде још што стигло од
скупштинских одбора објавиће се на-
надно на скупштинској згради.

Секретар, Председник Нар. Скупштине,
Крсто Поповић, Мило Дожић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њег. Величанство Краљ вра-
тио се јуче са Тополице на Ријеку.

— Председник Владе, Г. диви-
зијер сердар Ј. Вукотић од три дана
радио је од инфлуенце. Његова
бојест иде на боље.

— Г. Петар Пламенац, Министар
Инстраних Дјела, повратио се из
инстранства. Г. Министар, који се
за ријеме боравка у иностранству
озбљно разболио, ради чега је мо-
раонеко вријеме да се лијечи, вра-
тио е потпуно опорављен. Јуче по-
слиј подне г. Министар је отпуто-
вао а Ријеку и вратио се данас на
Цетиње.

ТЕЛЕГРАМИ

Убијство директора „Фигара“

Париз, 4. марта.

Жена министра финансија Кајоа
пошла је у уредништво великог
француског листа „Фигара“ и испа-
лила пет метака из револвера на
директора тога листа, Гастона Кал-
мета који већ више недјеља води
жестоку борбу против министра фи-
нансија. Калмет је тешко рањен.
Госпођа Кајо је одведена у поли-
цију. Догађај је побудио велику
сензацију у Паризу. — Бечки Кор.
Биро.

Париз, 4. марта

Гастон Калмет умро је од рана.
— Бечки Кор. Биро.

Аустријски парламент

Беч, 4. марта.

Аустријски парламент одгођен
је, пошто преговори с Чесима да
напусте опструкцију, нијесу успјели.
— Бечки Кор. Биро.

Бугарски избори

Софија, 4. марта.

Послије јучерашњих накнадних
избора, Влада располаже са 127
мандата, а опозиција са 118. Зва-
нични кругови су задовољни. —
Бечки Кор. Биро.

Арбанашки кабинет

Драч, 5. марта.

Кабинет се овако дефинитивно
образовао: председништво и спољ-
не послове узео је Туркан паша,
Есад паша рат и унутрашња дјела,
Азиз паша привреду, Муфид беј
правду, Хасан беј Приштина поште,
Пренк Биб Дода грађевине, Торту-
лис наставу, Адамидес финансије.
— Бечки Кор. Биро.

Француски кабинет

Париз, 5. марта.

Званичне новине објављују име-
новање Ренуа за министра финан-
сија, Малвиа за министра унутраш-
њих дјела и Раула Переа за мини-
стра трговине. — Бечки Кор. Биро.

Ревизија устава у Србији

Београд, 5. марта

Београдски лист „Балкан“, у ју-
черашњем броју, објавио је чланак
под насловом „Ревизија Устава“,
у коме расправља питања најдели-
катније природе, уносећи у расправ-
љање личности које заузимају нај-
више положаје како у Србији, тако
изван Србије. Пресбиро изјављује
да би ова питања самом својом
природом требала бити искључена
из јавне дискусије и овлаштен је са
мјеродавног мјеста да обиљежи ове
и сличне вијести као лажне и не-
основане. — Београдски Пресбиро.

Један деманти

Београд, 5 марта

Вијест једног београдског листа
о тобожњој реконструкцији Паши-
ћевог кабинета била је већ опро-
вргнута са овог мјеста у своје ври-
јеме, али пошто ју је пренијела
страна штампа, Пресбиро поново
изјављује да је наведена вијест из-
мишљена и сасвим неоснована. —
Београдски Пресбиро.

Српски посланик у Цариграду

Цариград, 6 марта

Порта је дала агреман за име-
новање г. Ненадовића српским по-
слаником у Цариграду. — Бечки
Кор. Биро.

Шеф руског главног штаба

Петроград, 6 марта

Директор и професор Војне Ака-
демије генерал-лајтнант Јанушкие-
вић именован је шефом руског
главног штаба. — Беч. Кор. Биро.

Г. Монис

Париз, 7 марта

Француски министар морнарице г.
Монис дао је оставку. — Беч. Кор.
Биро.

Италијански кабинет

Рим, 7 марта

Краљ је повјерио г. Саландри да образује кабинет. — Беч. К. Биро.

Грчка морнарица

Атина, 7 марта

У Скупштини, министар морнарице изјавио је да је влада одобрила програм поморских грађевина, сразмјерно потребама и финансијској снази Грчке, и да је гордо одлучила да осигура у сваком тренутку стечену превласт на мору. — Бечки Кор. Биро.

Војвоткиња Викторија

Брауншвајг, 6. марта

Војвоткиња Викторија родила је јутрос принца. — Бечки Кор. Биро.

Носрећа у Млетцима

Млетци, 7. марта

Мали варошки бродич, долазећи с Лиде са 80 особа, сударио се са једним торпиљером. Бродич је потонуо и више путника се утопило. Извађено је из мора 6 љешина, међу којима су препознали и руског вицеконсула. Тврди се да се само 10 путника спасло. — Бечки Кор. Биро.

† А. Г. Матош

Загреб, 5. марта

Преминуо је у болници чувени хрватски књижевник А. Г. Матош. — Нарочити извјештај.

Аустријски рекрути и аустријски зајам.

Беч, 8. марта.

Званичне новине објавиће сјутра царски указ о контингенту рекрута за 1914 и који одређује узимање рекрута у војску. Пошто је гласање парламента о приједлогу који дозвољава зајам, учињено одгађањем парламента немогућим, царским указом одредиће се Државној Благајници емисија зајма од 375 милиона, који ће се амортизовати вучењем у серијама за 15 година. — Бечки Кор. Биро.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Ђачки добротвор. Г. Васо Настић, никшићки трговац, приложио је тамошњем фонду сиромашних гимназијалаца стотину перпера, и тим се уписао за члана добротвора све племените установе, на чему му Управа Фонда најтоплије захваљује.

Централни Одбор за подизање споменика и заједничке костурнице палим борцима око Сквадра. У посљедњој сједници горњег одбора, на мјесто г. Јована Пламенаца који се није могао примити чланства, изабран је једногласно за члана г. Спасоје Пилетић, председник Цетињске Општине.

ЛИСТАК

Одјаци са Његошеве прославе у Загребу

„Српска Застава“ пише:

Југословенска омладина, која учи имала је да обави свечан помен Његошу у Загребу. Атмосфера још је мирисала на скоро укресани барут, запаљен огорчењем које не дође до свога циља; сунце које овдје ни у сред љета не грије топло, као крадом од оних „озго“ бацало би кадгод по који зрак на многобројне поклонице великих идеја бесмртног владике. Црква, пуна хришћана и католика, прима нове молитве једнога народа који ипак има једну вјеру, велику, као што ће бити жртве што ће је освештати. „Вјечнаја памјат“ бјеше финале овог помена који мјесто туге оставља утисак славља нових идеја, велике наде.

Прерадовићевим тргом кретала се велика поворка ка „Глазбеном заводу“, у коме се има одржати свечана академија. Сала је пуна. Све из свих југословенских крајева; све хумане, све омладинске корпорације ту су. У 1/2 11 отвара се академија, председава јој — ко други до Буде Будисављевић; седамдесетогодишњи лијево и десно доњег су Ђуро Шурмин и Франо Илеша.

Наш драги Буде, још млад и свјеж душом и тијелом, као да се подмлади, као да двојином би већи. И та младачка душа, која сања више од пола вијека, отвори нам се, и оно младачко срце које у пркос свих искушења силно бије за народ који хоће да буде један; то срце

Централни Одбор је одлучио да пријеђе на организацију пододбора по унутрашњости ових дана.

† **Шпиро Огњеновић.** Ономад је преминуо на Цетињу Шпиро Огњеновић, отац начелника санитета г. дра Ст. Огњеновића. Покојник је био дугогодишњи савјесни и вјерни службеник наше државе. Био је први секретар Министарства Финансија, док није био стављен у пензију послје дуготрајног својег беспријекорног рада. Тијело покојниково сахрањено је на Цетињу уз многобројно учешће грађанства оба пола. Лака му земља и покој његовој честитој души!

„Удружење ђака Црногораца“ у Биограду. Прије пет година наши ученици који се школују у Биограду у средњим и стручним школама, основали су своје „Удружење ђака Црногораца за међусобно потпомагање“. „Удружење“ је за ових пет година савјесно вршило свој задатак притичући у помоћ материјално и морално својим члановима којима је та помоћ потребна била. И „Удружење“ је успјело да у многоме измијени рђаве прилике у којима живе наши ђаци у Биограду. А за све своје досадање успјехе „Удружење“ има да захвали добрим и племенитим људима који су правилно схватили значај „Удружења“ и притекли му обилном помоћи, као и својим издржљивим члановима који су од својих уста одвајали за „Удружење“.

Нарочито су потпомагали „Удружење“: директор скопске гимназије г. М. Поповић, почасни председник и бивши надзорни професор „Удружења“, који је највише и урадио за оснивање и одржање „Удружења“; Царско-Руско Посланство у Биограду, одазивајући се свакој молби „Удружења“, — а за чланове добротворе уписали су се до сад: г. Лазар Мијушковић наш посланик у Биограду са улогом од 100 динара, г. д-р Коста Николић, апотекар из Биограда, Професорско Друштво из Биограда, Никшићско Акционерско Друштво, — са улогом од по 50 динара, Н. Н. (пријатељ „Удружења“ преко г. М. Поповића) са улогом од 1000 динара у злату, г. Вуко Вулетич, г. Радомир Вешовић, генерал командант у Ђаковци, са улогом од по 50 динара, а за чланове утемељаче — г. Љубомир Бакић, мин. правде са Цетиња, † Војин Поповић, уписао га отац г. Боривоје, професор из Биограда, г. Коста Николић, трговац из Биограда, г. г. Браћа Марић, трговци из Колашина, † Милорад Златичанин, уписао га отац г. Сима, нар. посланик из Биограда, г. г. Илија Лалевић, Светозар Томић, д-р Мих. Вукчевић, Драг. Костић, професори из Биограда, Мих. Спасојевић, учитељ, † Јован Л. Кажич, † Радуле Лакићевић, — уписали их другови из родног им мјеста, г. д-р Мита Лукић, директор из Биограда, уписао свога поч. оца, г. Ђа Анђа и г. Ђа Јока Петровић Његош, г. г. Матија И., Тодор Т., Периша К., Ристо М., Вуксан С., Михаило Н., Мих. Р. и М. С. — Радовићи — радници из Америчке, — сви са улогом од по 25 динара. — „Удружење“ је обилно помогло и: српско мин. просвјете, г. П. Новељић, Чубрановић и Шестић који су скупили међу грађанством подгоричким 313 динара и као божићни дар послали „Удружењу“; наше министарство просвјете, као и многи пријатељи „Удружења“ својим прилозима, поклоница и другим.

обузе жар, и оно нам прозбори гласом који трепери као струна. Нико не би толико позвао сјен бесмртног Његоша, чииј дух обузе слаба нам тијела: она задрхташе под напоном, коса нам поје у вис.

На говорницу, украшену сликама Његоша, Франкопана и Прешерна, највећих синова нашега народа, око којих бјеху обавијене тробојнице, ступа наш симпатични проф. универ. Павле Поповић. Г. Поповић дао нам је слику српскога Гетеа, младога Његоша. Ако је ико могао хладни научни материјал занимљиво да нам изложи, то је успио наш учени г. професор. Најприје видесмо лијеп, вјеран портрет, по том дубоку душу и ум који, у пркос домаћим невољама, млади владар у ризи пласираше што се најсрећније могло за добро оних кршева, на којима сунце још испарава крв пролиvenu за слободу, остајући увијек прије владар — но владика; прије пјесник — но владар. А срећа и добит нам је баш у Његошу пјеснику, јер је тако отет од историје, од прошлости, да би живио с нама. И ми и г. Поповић били смо задовољни. Награђен је дуготрајним плескањем. За њим ступа:

Г. Ђуро Шурмин, велеучени професор свеучилишта у Загребу. Његове очинске благе очи кроз које се види велика поштена душа, просвијетлени ум, засијаше под високим мудрим челом по чијим се борама види вјерна служба науци и народу, а чита свијетла савјест. Његова спољашна скромност али унутрашња отмијеност тако нам је била драга и симпатична; и прије него чусмо истину из његових груди, поздрависмо га аплаузом.

Он нам је приказао Његоша, људе и

Свима својим добротворима и утемељачима као и осталим помоћницима у тешком раду „Удружење“ и овом приликом изјављује велику захвалност, и нада се да ће и остали пријатељи „Удружења“ шљедовати њихову примјеру.

Фонд основне школе у Вилусама. Пишу нам из Вилуса:

У корист фонда сиромашних ученика основаног на Савин-дан ове године, Одбор Школе у Вилусама приредио је на дан 9 фебр. у вече забаву у школској учионици.

Поред великог броја посјетилаца из мјеста и племена, забаву је посјетили и неколико угледних личности са стране — поглавито из Херцеговине. Забава је изазвала пријатан утисак на присутне, нарочито завршни дио „Јазавац пред судом“ у коме је г. Митар Лазовић, учитељ у Грахову, похвално одиграо главну улогу — Давида Штрбца.

По свршеној забави захвалио је посјетиоцима, особито онима са стране, на указаној пажњи мјесни учитељ Миљко Булајић.

Те вечери се уписао за добротворе Школског Фонда:

Ком. Никола А. Ковачевић из Спиле, за себе и своју покојну жену Саву, Ђурица Видачић и Јово Тешановић трговци из Требиња, поп Стојан Кујачић из Нудола, бат. барј. Тодор Булајић и Благоје Шабановић из Вилуса.

Осим двојице добротвора који су се уписали на Св. Саву — Јевта Булајић и жена му Паве Булајић из Визуса, — до сад су постали добротвори још ова господа и установе:

Г. Ђа Милица Иванишевић, удова с Цетиња, Петар Јововић, трговац из Требиња, Српска Банка и Штедионица из Требиња, поп Видак Парезанин, из Ластве, Петар Вукаловић, трговац из Вилуса, ком. Спасоје Булајић, (уписао свога пок. сина Саву).

Сви поменути добротвори — којих има петнајест — приложише фонду по перпера 50.

Још приложише фонду ова господа: сердар Фејзо Салковић, перп. 25—, Д-р Митар Ђатовић с браћом, перп. 20—, Раде Драганић, перп. 19-20; по перп. 12: јером. Леонтије Митровић, из Косијерева, и учит. Адам Јеремије, из Добрићева; — по перп. 10: Обл. Управа у Бару, Нико Татар, јер. Прокопије Мулина, из Добрићева, игуман Нићифор Симоновић, из Косијерева, јер. Саватије Вујовић, из Косијерева, Косто Балабан, из Пераста, кап. Гојко и Симо Ђатовићи, из Рисна, Александар Видовић, из Рисна, Стоја Булајић, кап. Мирко Булајић, Сава Бендераћ и Милутин Булајић; — по перп. 6: Јакша Бендераћ и Ђоко Бабић, с Клобука; — по перп. 5: арх. Јевстатије Гађиновић, из Добрићева, Др. Душан Бошковић, адв. из Панчева, Гојко Дробњаковић, из Рисна, Јашо Видовић, из Херцег-Новога, Јово Јовановић, из Тузле, Косто Николић, из Котара, капетани Василије Баћовић и Шћепан Ковачевић, цариник Пеко Рајковић, из Никшића, Станиша Пејовић, из Бањана, Апис Буразеровић, с Велимља, Крцун Лазовић, из Грахова, оф. Јован Ковачевић из Спиле, Богдан Бабић, Јован Илић и Симо Бендераћ, с Клобука, поп Илија Јовановић, Јован П. Ковачевић, Богдан Булајић, Михаило Шабановић, из Вилуса, Н. Н.; — по перп. 4: Лазар Кујачић, с Клобука,

историју дана у којима је била сва суштина оне идеје која је толико развијена данас, благодарећи добрим темељима и солидним и поштеним задарима народнога идеала, да чека само дан да буде факат.

Ријечи, гестови, све, одавало је велику научну вриједност овога нашег ученог мужа и завршив своја излагања пригајеним жаром у очима — својственим људима од науке — бацио је поглед преко свих присутних негде далеко, далеко, а буран плесак наставио је његову посљедњу ријеч. Дође ријеч на г. Илеша. То је млади љубљански професор, омален, сувољав, дуге рије браде и бркова, умних плавих очију. Најприје својим матерњим језиком изнио нам је познанство Његошево са његовим земљацима, а по том нашим, развио је солидно потребу националног фактичног јединства троименог — у географском смислу — југословенског народа.

Како је било пријатно слушати овог младог човјека! У онако скромној физичној личности, велики је дух кога прати полет који непојмљиво много служи оној идеји народној, коју са исто ревности као и страха прогањају привремени управљачи похараних и поробљених народа. Један од апостола тих идеја са периферије Југословенства јесте наш омиљени Илеша, који једновременно предају у Љубљани и Загребу. Он је, као ико други, освојио љубав нашу, — па он нам је ипо добу најближи. И његовом говору следовао је буран аплауз.

Наста тајак. Председник објављује: „Саслушајте доктора Јанића који ће прочитати говор Николаја Велимировића“ Преко двије хиљаде дланова заплесаше,

Ђоко Анђелић, из Завођа и Стојан Килибарда, с Велимља; — по перп. 3: Милован Вучетић, из Вилуса и Петар Вујичић, с Долова; — по перп. 2: Анђа Вучетић и Ђурђа Вујичић.

Од улазница се приходовало перп. 85.

С пређашњим прилозима који су објављени у „Вјеснику“, сума износи перпера 1494-20.

Свима добротворима и прилагачима а особито онима са стране Одбор изјављује своју најтоплију благодарност.

Тражи се. Сејдо (Симо) Живков Кокотовић, редов баталиона опутно-рудинског, пошао је са Дечанским Одредом у Македонију гдје се разболио и био пренесен у српску болницу у Кочанима. Пошто се од тог времена није ништа више чуло о поменутом, моли се свако ко би о њему што знао, да то јави Уредништву „Гласа Црногорца“.

Тражи се. Марко Вуков Јаблан из Добрског Села пошао је прије 8 година у Северну Америку и има већ три године како се није јављао својим старим рођицима. Кажу да је прошле године станао на адресу 1108, Commerce St. Tacoma, Wash. Моли се свако ко би о поменутом ишта знао, да то јави Уредништву „Гласа Црногорца“.

Извјештај о стању фонда сиромашних ђака цетињских осн. школа на дан 1. марта, 1914. године.

Закон о народним школама у Краљевини Црној Гори даје право школским општинама да могу оснивати фондове ради издржавања сиромашних ђака у својим школама, као и ради приређивања ђачких излета.

У овај фонд улазе: добровољни прилози, поклони и завјештања, прилози од светосавских и других забав и оно што политичке општине на ову сврху дају.

Правилима о управљању фондовима за потпомагање сиромашних ђака народ. и средњих школа од 1. нов. 1907. год. детаљније је предвиђено, што све може ући у приход фондa као и то на какву сврху и по колика сума новца може се годишње трошити од прихода све донде, док Министарство Просвјете и Црквених Послова не прекине увећавање фонда, и тек тада се троши цио годишњи приход. Одбор цетињских осн. школа својим ријешењем са сјединице од 26. окт. 1908. г. основао је фонд сиромашних ђака при овлашћеним осн. школама, одредивши на ту сврху 100 перп., која је сума унесена у тек. буџет за наредну годину.

Редом по годинама растао је фонд овако:

Година 1909/10 перпера:	255-26
„ 1911 „	253
„ 1912 „	571-76
„ 1913 „	191-84
„ 1914 (до 1. марта)	1105-39

Свега перп.: 2377-25

У ову суму улазе поред добровољних прилога са светосавске забаве и улози добротвора фонда као и интерес на уложени новац у Црногорској Банци.

Да се и овим путем даде видна зчака благодарности добротворима фонда са улогом од 50 перпера, износимо њихова имена хронолошким редом:

из преко хиљаду људи заори се: „Живно!“ Бура се стишава и на говорницу ступа млади професор богословије др. Јањић достојан ђак свога великог учитеља. И ако је Николај задржат у Земуну, некако случајем његов говор, написан, имао је бољу срећу да не буде изложен љубазности славног полицијског комесара у Земуну.

Г. Јањић сјајно је рецитовао нову пјесму свога учитеља. Ко би могао да преприча Николајев говор, тај би био раван њему. Он се само улија у човјека као зрак од сунца, који човјек од себе не може да репродукује. Ко би могао да тумачи својим умом и ријечима ово силно народно „вјерују“ творца модерног национализма!?! Николај има велики храм у својој души, пријатнији и примамљивији од оних камених. У њему има више свјетлости, и богатства него у онима гдје гори безброј кандила и свијећа, и гдје се лелујају сребрна кандила и виси позлаћене иконе; у њему се чују лепше пјесме и учи нова боља вјера, јер ко једном уђе у тај храм, тај излази са својим сопственим; ко уђе да чује божанство, тај га осјети и понесе собом за увијек. Колосална је његова црква! У њој има мјеста за петнаест милиона вјерних. У њој нема икона, већ идоло. Николај је идолопоклоник, он не цијеља бојана платна, већ камен; он се камену клања јер воли трајност, хероји су трајни, само на мермеру могу се представити; он воли хероје и њих тражи, купује свим благом кога има небројеног; помогнимо га ипак јер он хоће да у своје храму, који ће вјечан бити, има свих петнаест милиона као хероје који ће за потомке бити то ће бити најлепша галерија; којој ће се дивити свијет; све

1. Омер Бег Бајровић, Пљевље;
2. † Поп Видак Поповић, (уписали га синови: Шпиро, Ристо и Андрија) Цетиње;
3. Народна Штедионица, Цетиње;
4. † Љубица М. Пламенац, (уписао је командир Јован Пламенац) Црмница;
5. † Ђуро А. Иванишевић, (уписала га својта и другови) Цетиње;
6. † Станица Н. Матановић, (уписала је њена породица) Цетиње;
7. † Мило Ковачевић, професор, (уписали га Официрски Кор Цет. Гарнизона и Друштво „Цетињска Читаоница“ Цетиње; и
8. † Новак Бурић, (уписала га његова породица) Цетиње.

Иако чл. 10. правила о управљању фондима предвиђа, да се четири петине од сви прихода, који се скупљају преко школске године за школски фонд, могу утрошити, ипак је Наставно Вјеће цетињских осн. школа на својој сједници од 18. априла 1912. год. донијело одлуку, да се новаци не смије трошити, већ да се капитализује код Црногорске Банке, док фонд не нарасте на суму од 5000 перл. Како дакле према горњем извјештају, фонд оvd. школа располаже сад са сумом од 2377.25 перл., која се налази у Банци, те да би се што прије могло притећи у помоћ сиромашним ђацима у вези са одлуком Наставних Збора, — Управа фонда и овом приликом апелује на све родољубе и пријатеље школске младежи и моли их да се у свакој прилици и најмањим прилогом сјете фонда сиромашних ђака цетињских осн. школа.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Преведена на руски. Познату, мисаону и побожну pjesму Њ. Величанства Краља Господара, „Звоно Цетињског Манастира“, ових дана превео је и публиковао на руском језику, господин Ј. Крижицки, доцент универзитета у Петрограду.

Његошево вече у Бос. Новом. Пишу нам из Бос. Новог: — Српска читаоница у Бос. Новом прославила је у суботу 28. фебруара о. г. стогодишњицу рођења највећег срп. pjesника Петра II. Петровића Његоша. Одбор Српске читаонице позвао је г. Милана Грчића, сврш. филозофа и познатог националног радника, да одржи предавању о раду и животу тога српског великана. У тој прослави судјеловало је домаће пјев. друштво „Крајишник“ и ученици мјесне срп. школе. Прослава се одржала у „Соколској Дворани“. „Соколска дворана“, која је била украшена нашим народним радовима и сликама српских pjesника и књижевника, била је пуна домаћег свијета из мјеста, па и из Хрватске. На челу дворане стајала је слика великог pjesника окружена српском тробојком. Ова прослава која је била замишљена као мали спомен Његошу, испала је као јака манифестација наше народне свијести за наше прве људе, који су много добра учинили за наш народ и за човјечанство. Госп. Грчић је у своме предавању изнио најприје биографију Његошеву; његов долазак на пријесто и одлазак у Русију да се завладичи историју његовога владања, и однос његов према сусједним државама, а нарочито према Турској; рат, који је водио с Турском. За тим је прешао на његова

те стијене добиће духа пред којим ће пасти неправда.

Таква је религија овога калуђера, кога нијесу пустили да одслужи службу у манастиру, кога неизмјерно воли, и ради кога се подстригао.

Ипак он је био тамо; њега су видјели, чули и разумјели, и онај велики хор одговорио је величанствено и бурно: Амин.

У вече, на забави за вријеме паузе, било је здравица од стране омладинских делегација; пјевало се одушевљено: Онам! онамо, Хеј Трубачу?.. Лијепа наша домовино, Боже Правде, националистичка омладинска химна: Словенац, Срб, Хрват. Сви омладинци били су одушевљени, као стирци којима видјех сузе.

Тако су Словенци прославили хрватског Његошу у српском Загребу, а по том разишли се својим домовина да причају велико славље као предзнак великих дјела великих људи за велики дан.

Загребачке „Књижевне Новости“, доносе овај лијеп опис прославе: У недељу, 6. марта, прослављена је у Загребу 100-годишњица рођења великога pjesника филозофа нашега народа, црногорског владике П. П. Његоша. И ако је 100 годишњица навршена прошле године, достојна прослава није се онда могла приредити ни на Цетињу, ни у Биограду, ни у Загребу, због изузетних ратних и политичких прилика. Иницијативу за приредбу прославе узело је српско академско друштво „Његош“ у Загребу, али је учествовање свију важнијих културних институција и репрезентација из свих југославенских крајева, а најпослије и великог учешће публике у Загребу, дало овој прослави опћенародни и јак национални карактер. Репрезента-

књижевна дјела, истакнувши да је као младић почео пјевати у народном духу. Изнио је филозофију Горскога Вијенца и за тим прешао на Лучу Микрокозма. За њу је рекао, како неки писци тврде, да је њу Његош написао по Милтоновом „Изгубљеном Рају“, али је г. Грчић доказивао на основу испитивања др. Велимировића, да Његош није познавао „Изгубљенога Раја“. На концу је говорио о Његошевој религији. Најљепше је било кад је цртао његов пророчки суд о Бугарима и Арнаутима, који се тачно испунио. На свршетку свога предавања добио је заслужено признање од свију присутних.

Конкурс Српске Кр. Академије Наука и Уметности. Српска Краљевска Академија Наука и Уметности на основу чл. 6. тач. 1 и 9 и чл. 31 и 36 задужбинских правила расписала је конкурс за награде списа из Задужбина Николе Ј. Мариковића и архим. Нићифора Дучића, и то:

1. Из задужбине Мариновићеве: За „поетски спис (у стиху или у прози) с моралном и патриотском тенденцијом који је написан чистим српским језиком и одликује се лепотом слога и садржаја“.

Награда је до 500 динара у злату.

Рок предаје списа 30 новембар (за-

кључно) ове године.

2. Из Задужбине Дучићеве:

а) „За расправу или монографију из српске филологије, географије и етнографије у опште“.

Награда је до 1600 динара у злату.

Рок предаје списа 30 новембар (за-

кључно) ове године.

б) За „расправу или монографију из српске историје, политичке, војничке и црквене“. Награда је до 1600 динара у злату. Рок предаје списа 30. новембра (закључно) 1915. год.

„Садржина награђеног списа не сме никад бити политичке природе. Ваља да је у њему чист и правилан српски језик а стил течан и одабран“.

Према правилима о Задужбинама, награде могу бити досуђене списима оригиналним, у рукопису или штампаним за последње двије године.

Величина награде за научни и популарни спис одређује се према оцјени референата и дотичне Академије; а може се подијелити и на два списка.

Списи из лијепе књижевности могу бити награђени или цијелом наградом или половином или трећином; а може се награда подијелити на два или три списка.

Списи се могу слати или под пишчевим именом или са знаком (шифром) на спису и на куверти са именом пишчевим у њему.

Куверти ненаграђених списа неће се отварају, већ ће се заједно са ненаграђеним списом враћати лицу које је спис Академији предало, или — ако је спис стигао преко поште — ономе ко покаже реелес поштанског о предаји списа на пошту.

Награђени спис ако је у рукопису, писац дужан га је наштампати у року од године дана кад му се рукопис врати. Ако то не учини губи право на награду.

Спис мора бити наштампан најмање у 300 комада, а награду писац прима кад поднесе Академији 50 наштампаних примјерака.

Награђени списи које су писци штампали, њихова су својина.

ције културних институција и омладине из разних културних центара југославенства из Монархије, па из Србије и Црне Горе, као што и многобројни телеграфски поздравни стигли из разних крајева од Дојрана до Трста, од Скадра до Пеште и Прага; једнодушно учешће Словенаца, Хрвата и Срба, па и неких чешких и пољских организација, дадоше овој загребачкој прослави широко значење, а по њој Загреб је и опет враћен у ред једнога од центара југославизма, враћен је својим свијетлим старим традицијама на којима је саздан већи дио онога што он данас има.

У десет сати у јутро одржана је у дворани „Гласбенога Завода“ свечана академија, којој је председавао старина Будисављевић Приједорски. Предавање професора биоградског универзитета др. Павла Поповића о младом Његошу састављено са много труда на основу нових података, пластично је евоцирало лик младог, двадесетгодишњег полетарца владике и владара, и његове прве кораке у свијет (Беч и Петроград). Г. Поповић одлучно врста Његоша у ред највећих и највиших духова не само нашега народа, него Европе у опће. Предавач није тога овом згодом напоје доказивао, али раније специјалне студије његове о Његошу и читави позитивни и солидни његов рад дају и овим његовим ријечима јак ауторитет. Професор загребачког свеучилишта др. Ђуро Шурмин, приказао је односе између Хрвата и Срба у Његошево вријеме и односе његове према илиризму и Јелачићу, полажући важност на то да је Његош међу Србима био први изразити југославен по схватању и осјећању. Професор Ф. Иле-

свака расправа или спис који се као рукопис награди, носиће, кад се наштампа име задужбине која га је наградила, дан смрти завештаоаче и редни број награде тога фонда. Ако се спис издаје као засебна књига онда има и слику оснивача задужбине на насловном листу и на корицама.

Српска Књижевна Задруга. Изашло је и почело се растури XXII коло Задругиних издања (1913 год.), у коме су ова дела:

1. Васа Решпект, од Јаше Игњатовића, с предговором др. Јована Скерлића.

2. Хајдук Станко, од Јанка М. Веселиновића, с предговором Јеремије Живановића.

3. Руђин, од И. Тургоњева, у преводу Зорке М. Велимировићеве.

4. Лука Ларас, од Викеласа, у преводу др. Драгутина Н. Анастасјевића.

5. Аталија, од Расина, у предоду Симе Пандуровића с предговором Миодрага Ибровца.

6. Нова Србија, од др. Јевте Дедијера, с картом Нове Србије и повише слика.

7. Савремена Хрватска, од Милана Марјановића.

Књиге се добротворима и задругарима ван Београда шаљу преко повјереника.

Повјереници и задругари који још нису послали улога, моле се да пожуре, јер ће се ово коло брзо распродати.

Задужбина „Велимиријанум“. Српски Државни Савјет, као руководилац фонда задужбине „Велимиријанума“, држао је помен основаоцу задужбине пок. Велимиру Тодоровићу.

Послије помена одржана је свечана сједница у сали Државног Савјета.

Сједницу је отворио г. Андра Николић, председник Државног Савјета, изнијевши у неколико ријечи велике заслуге овог највећег српског добротвора за просвјетни и културни напредак нашега народа.

Послије говора председника Државног Савјета, г. Вукићевић, секретар Савјета, прочитао је извјештај о стању задужбинског фонда за прошлу 1913. годину и о распореду прихода овог фонда за ову годину.

Главница на крају 1913 године, дата на чувању Управи Фондова, износи 1.540.719.10 динара.

Приходи фонда од уложене главнице за 1913 годину износе динара 74.414.60

За 1913 годину одређена је сума од динара 29.432.49

Од ове суме издато је на име просвјетних и културних радова;

I. г. д-р Јовану Цвијићу, професору универзитета, за прикупљање грађе и испитивања насеља српских земаља, динара 3000.

II. г. д-р Јовану Радоњићу, професору универзитета, за издавање II књиге Историје Српског Народа од професора К. Јиречека, дин. 3000.

III. Савезу Земљорадничких Задруга, за отварање пољопривредних курсева, динара 5000.

IV. г. Николи Врсаловићу, за усавршавање његовог апарата „Пантометар“ за брзо мјерење земаља, динара 3000.

V. г. д-р Радовану Казимировићу, за издавање „Албум старих српских орнаментских народних везова“ дин. 3000.

шић, Словенац, приказав стање Словенаца, онога времена, „народа без прошлости и права“ (али са јаким вољом да живи и да се развије), цртао је како су Словенци развили своју специјалну свијест; приказао некоје везе између Његоша и Словенаца; присподобио лирски песимизам Прешерна са песимизмом Његоша и најпослије аплицирао, сретно и симболички, на југословенски национални живот Његошове основне мисли из „Луче Микрокозме“. Предавање гласовитог „златоустог“ српског проповједника др. Николаја Велимировића, прочитао је са великим полетом, биоградски теолог др. Јањић. Велимировић, аутор обилате, садржином и стилем сјајне књиге модернога проповједништва, „Бесједе на гори“ (Биоград 1912.) студирао је много Његоша и једна од његових првих већих радња била је студија о Његошевој религији. Он је овога пута говорио о Његошевом национализму. То није било предавање, то је била бесједа, сјајно изведена, са много стила, још више ватре и духа, а са широком концепцијом у схватању. Велимировић је потпуни модерниста у схватању религије: он је без и најмањега труна догматизма; он проповиједа религију слободну, осјећајну, не црквену, религију добра, снаге, национализма. У тој бесједи он је есејиста и оратор, синтетичар више него аналитичар, интерпретатор и узноситељ, и умије да узбуђује јаку емоцију.

VI. г. д-р Александру Белићу, професору универзитета, за изучавање српских дијалекта, дин. 2000.

VII. Министарству Просвјете за подизање културних и националних установа, динара 2000.

VIII. Академији Наука за снимање и издавање наших старих споменика архитектуре и сликарства са текстом на српском и француском језику, 2000 динара.

За 1914 годину одређена је сума од динара 29.135.89, која ће се у току године издати на помоћ:

I. Академији Наука за испитивање језичних особина у новим крајевима Србије и Црне Горе. Затим за испитивање етнографије, историје и географије, археолошких и архитектонских споменика, нових српских и црногорских крајева, динара 10.000;

II. за спремање ратног албума, који би се имао издати у најкраћем времену, динара 6000;

III. за „Радничке школе“ за женску дјецу у новим крајевима, динара 5000;

IV. помоћ занатлијским школама у Биограду, динара 2000. Са овим је бил завршено читање годишњег извјеша.

Читуља

† Шпиро Никељевић. У Цариграду је преминуо, 17. фебр. о. г., Шпиро Никељевић, терзија, родом из Грбља. Појник је био одушевљени Србин и сву своју лијепу зараду жртвовао за подржавање српских установа у Цариграду. Лака му земља!

† Андра Лукић. Преминуо је у Вршцу Андра Лукић, пензионисани члан Српског Народног Позоришта у Новом Саду. Покојник је у своје вријеме био један од наших добрих позоришних умјетника.

† Ђорђе Бабић. У Биограду је умро познати српски комичар Ђорђе Бабић.

† Др. Фрањо Ивековић. У Загребу је умро др. Фрањо Ивековић, загребачки каноник и хрватски књижевник. Родио се 1834 у Кланцу. Био је професор источних језика у богословији, 1880 постао је и ректором универзитета. Неко вријеме је уређивао и Katolički List. Био је тип хрватског националног свештеника, широког словенског осјећања. Осим многих чланака најважније му је дјело велики рјечник српско-хрватског језика који је, допунивши материјал скупљен по Брозју, издао послје Брозове смрти.

† Прокопије Бујишић. Прокопије Бујишић, архимандрит манастира Милешева, преминуо је у манастиру Милешеви, послје дугог и тешког боловања од киле.

Покојник, рођен у Пљевљима 1875 године, придружио се је четама усашким чувеног војводе Жарка Љешевића са својом околицом на Лиму и Увцу, и као старјешина храбро се борио за ослобођење српског народа. Тад су Турци запалили манастир Бању на Лиму и порушили град манастирски, а усташи, са којима је био и архимандрит, запалише среску варошицу Прибој на Лиму. За тим је прешао са осталим старјешинама и војском у Србију и године 1876. када је Србија објавила рат Турској, отишао је у рат под командом архимандрита Дучића и имао је команду над једним одредом усташа, с којим су одредом командовали официри поред њега. Учествовао је у више бојева, храбрећи и соколећи усташе. Био је у другом српско-турском рату, свуда помажући народу и тражећи његово ослобођење.

По свршетку ратовања био је неколика српска манастира старјешина, где је доста горких чаша у своме животу испио. Прије десетак година амнистиран од султана вратио се је у свој завичај као старац. Постаде старешина манастира Св. Саве Милешева, где се је бринуо о унапређивању ове славне Наманића задужбине. Тако је покрио манастир металом својом заштеђевином и набавио једно велико звоно.

† Зора Ђикић. У Мостару је преминула Зора удовица Османа Ђикића, великог српског патриоте и нац. малог радника на просвјетивању и дизању свијести босанско-херцеговачких муслимана. Покојница која је умрла у своје 24 године, била је идеална Српкиња.

Један помен. На трсатском гробљу код сушака сахрањен је недавно јак трговачке академије родом из Сарајева, Драгутин Мајсторовић, син пок. Тодора, абаџије. Он је прошле године, борећи се под Скадром, захватио клицу тешке болести која га је и сурвала. Племенит и интелигентан, уживао је велико поштовање међу својим друговима, који су му уз судјеловање Срп.-цркв. пјевачког друштва из Сушака приредили величанствен спровод. Над гробом је један покојников друг одржао лијеп говор, а ријечке су новине донијеле симпатичан опис спровода и живота овога омладинца који је Српству много обећавао. Из велике љубави према овоме добром Србину и вјерном другу настоје му другови подићи споменик на трсатском гробљу.

Званични огласи

Објава

На основу ријешења Краљ. Министарског Савјета од данас, одржаће се у канцеларији Министарства Финансија и Грађевина јавна лицитација на дан 15. марта ов. год. од 10—12 сати прије подне, за набавку 1,000.000— (један милион) килограма доброг, сувог и чистог кукуруза у врећама новим и здравим, под овим условима:

1) Предаја 500.000 (пет стотина хиљада) килограма на дан 30. марта а 500.000 (пет стотина хиљада) килограма на дан 15. априла ов. год. франко децимал — Бар;

2) Пријем на децимал уз мјерење, по увиђавности заступника Министарства Финансија, а у присуству лиферанта или његовог заступника;

3) Исплата, по пријему партија, а према записнику утврђене тежине и вриједности кукуруза, између лиферанта и заступника Министарства Финансија код Гл. Држ. Благајне;

4) Лицитанти су дужни предати Министарству мустре на коју ће лицитирати, најдаље до 13. марта;

5) Прије лицитације, лицитанти полажу кауцију од 12.000 (дванаест хиљада) перпера у готову или хартијама од вриједности.

Министарство задржава право, да и најповољнију цијену не прими.

Н.З. Ово ће се жито давати на одраду само оним сиромашним фамилијама, које га иначе не могу купити.

Број 1715. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 22. фебруара 1914 године. 2,3

Објава

На основу ријешења Господина Министра Финансија и Грађевина, број 353., од 7. фебруара ове године, Монополски Одсјек Пореско-Царинске Управе одржаће 27. априла 1914 године, по ст. к., од 9—11 сати прије подне у својој канцеларији јавну лицитацију за набавку цигар-папира за државни монопол Краљевине Црне Горе, а за 1915., 1916. и 1917. годину.

Прије лицитације, лицитанти полажу кауцију од 7500 (седам хиљада пет стотина) перпера, у готову или у хартијама од вриједности.

Услови и мустре за ову набавку могу се видјети за вријеме канцеларијских часова у канцеларији потписаног Одсјека.

Пореско-Царинска управа задржава себи право, да не уступи ову набавку, ако јој понуђена цијена не буде повољна.

Број 1232. Из канцеларије Монополског Одсјека Пореско-Царинске Управе, 8. фебруара 1914., Цетиње. 6,10

AVIS

Vu la décision de Monsieur le Ministre des Finances et des Travaux Publics en date du 7 février a. c. № 353, la Section de l'Administration du Fisc et des Douanes procédera, dans ses bureaux, par la voie d'adjudication publique, le 27 avril 1914 (vieux style), de 9 à 11 heures du matin, à l'attribution de la fourniture de papier à cigarettes pour le Monopole d'Etat du Royaume de Monténégro, durant la période de 1915, 1916 et 1917.

Avant qu'il serait procédé à l'adjudication, les adjudicateurs doivent déposer un cautionnement de 7500 (sept mille cinq cents) Perpers au comptant ou en titres de valeur.

Les conditions avec les échantillons pour cette fourniture peuvent être consultées aux bureaux de la Section soussignée, aux heures de bureau.

L'Administration du Fisc et des Douanes se réserve le droit de ne pas attribuer cette fourniture, si le prix offert ne lui convient pas.

№ 1232. La Section de l'Administration du Fisc et des Douanes, le 8 février 1914, à Cetignė. 6,10

Објава

На дан 16. марта 1914 год. одржаће се јавна лицитација од 9—12 сати пр. подне у канцеларији пошт.-телегр. станице — Жабљаку и Пљевљу, а за пренос поште поштоношом три пута неђељно између поменутих станица.

Ближа обавјештења могу се добити код истих станица прије, а и на сами дан лицитације.

Бр. 3023. Из поштанско-телеграфског одјељења Министарства Унутрашњих дјела, 25. фебруара 1914 г., на Цетињу. 2,3

Објава

На дан 8. априла ов. год од 9—11 сати прије подне Министарство војно ће одржати оферталну лицитацију за набавку 4000 (четири хиљаде) пари цреваља.

Моделе цреваља и писмене понуде треба поднијети најдаље до 8 сати прије подне означеног дана.

Понуда мора бити у запечаћеној куверти, а модели у запечаћеној кутији, а адресу треба написати и на куверти и на кутији и то:

Краљ. Министарству Војном
— Комисији за лицитацију цреваља —
Цетиње.

На обратной страни коверте треба написати:

ПОНУДА

Н. .... Н. ....
за 4000 пари цреваља.

А на обратной страни пакета:

МОДЕЛ

Н. .... Н. ....
за 4000 пари цреваља.

Понуде морају бити снадбјевене таксеним маркама од по три (3) перпера (види члан 47. тачка 11 закона о таксама.)

Црногорски држављани полажу кауцију од перпера 5000 (пет хиљада), а страни два пута више. Кауција се полаже у којем било новчаном заводу у земљи и од истог се поднесе акт (признаница) да је ову суму уложио, или да за понудиоца завод јемчи за оволику суму.

На свакојему моделу, који се подноси треба написати број и адресу своје фирме, а у понуди написати исти број модела са цијеном.

Цијена мора бити у понуди написана, бројевима и словима и ове се цијене рачунају и односе према условима означенима у овој објави и условима уговора.

Ако на писменој понуди није оштампана фирма и тачна адреса исте, то се мора написати, а поред овога јасно се мора потписати својеручно и власник или управитељ, односно директор фирме.

Понуде морају бити писане на српском језику.

Ко све преднаведено не испуни његове се понуде неће узимати у обзир, а неће се узимати у обзир ни телеграфске понуде па ма кад оне биле упућене.

Комисија ће при прегледу оферата и модела учинети избор само од оних, који модел буде од материјала првог квалитета и израде а најповољније цијене и ако цијена и модел буду задовољавали и услове Министарства.

Понудиоца чији се модел прими извјештиће се писмено или брзојавно, како ће извјештиће примити до 10 априла у вече — а осталима ће се повратити поднесене кауције и модели, а кауција понудиоца чија се понуда прими остаје у банку на расположење Министарства.

Израда цреваља има бити у три размјере и то на калупима размјере од 28, 29 и 30 сантиметара.

На казупу размјере од 28 сантиметара пари 1000.
" " " " 29 " " 2000.
" " " " 30 " " 1000.

Ниједан модел не може бити изабрат, који не буде од материјала првог квалитета, а нарочито вокега и гронси. Гронс мора бити од волујске коже.

Лиферант односно подизимач има предати свих 4000 пари до 15 маја ов. године, а предају врши у Војном Стану на Цетиње и сноси све трошкове до часа пријема цреваља од стране комисије т. ј. цијена се разумије франко магазин Цетиње.

Ако на одређени рок лиферантне предаде сву количину цреваља губи уложену кауцију и право лиферовања, т. ј. ова партија остаје за њега, а Министарство узима у своју корист уложену кауцију и заказује нову лицитацију за црвље. А ако увиди Министарство може примит лиферанту ову партију цреваља по уговору, али истом узима кауцију.

Пријем цреваља вршиће се комисијским прегледом, према примјеном (усвојеном) моделу и који год пар не одговара моделу неће се примити, него остати лиферанту за његов рачун, а у који се пар посумња било за материјал било за израду распориће се, па ако не одговара моделу остаје на штету подизимача, а ако одговара прима се на рачун Министарства.

Ако непримљена количина пари цреваља износи до 8% од погођене количине Министарство ће узети кауцију подизимачеву да помоћу ње набави он број, који је мање предат од 4000 пар, а ако непримљена количина буде виша од 8%, то ће се узети подизимачу уложена кауција и примиће се онај број, који одговара моделу, али се неће испљивати, док Министарство не набави онј број, који је мање предат од 4000 пар, како ће од рачуна подизимачева, у који не може са кауцијом, Министарство испла-

тити купљену количину цреваља и расходе, који са овим буду скопчани. А Министарство црвље набавља по којој било цијени, како ће их у што краћем року набавити.

Преглед и пријем цреваља вршиће се у року од пет дана, од када црвље стигну на одређеном мјесту за пријем.

Исплату цреваља Министарство ће извршити у року од 30 дана од дана прегледа и пријема комисије и то ону количину, коју комисија прими као добру. Ако одбачена количина не пријеђе 8%, а у противном, као што је раније речено.

Поред трошкова, које подизимач сноси док црвље у магазину преда, обавезан је платити таксе према закону о таксама и све општинске и др. дажбине, које су са овим скопчане т. ј. једино се ослобађа од царине.

Лиферант сноси трошкове око потврде уговора у суду. Уговор ће се са подизимачем на основу ове објаве и према одобрене цијене и то у року од 10 дана од дана лицитације.

Детаљнија обавјештења могу се добити у канцеларији Административног Одсјека Министарства Војног усмено, а тако и писмено и брзојавно од 10. овог мјесеца, па до 7. априла ов. године.

Број Р. 1747. О. 1002. Из канцеларије Админ. Одсјека, Краљ. Министарства Војног, 6. марта 1914. Цетиње. 1,5

Објава

У недјељу 23. марта ов. год. од 9—11 сати прије подне Министарство војно ће путем јавне лицитације давати под закуп набавку свих знакова официрске униформе и др. потребних ствари за исте.

Ко жели лицитирати нека се означеног дана пријави у канцеларији Административног Одсјека Краљ. Министарства Војног најдаље до 9 сати кад и отпочиње лицитација.

Личитанти црногорски држављани морају поднијети кауцију у готовом новцу пет хиљада перпера, а страни држављани дугољу већу.

Црногорски држављани могу новац замијнити и непокретним имањем за полу већу вриједност. Кауција у непокретном имању има бити судом оверена, да сврху ње нема ничијег дуга, а да је означена вриједност истинита.

Ко преднаведено не поднесе нема право лицитирати.

Пошто Министарство војно неће у будуће вршити никакве набавке преднаведеног, то ће закупник морати у свом магазину (радњи) имати увијек потребну количину од свих артикала, који се буду потраживали, а што ће се прецизно одредити уговором, који се склопи са подизимачем. Овдје спада и сва набавка штофова, а што се тиче израде одијела, то не улази у уговор у него. Ње бити слободно занатлијама, да израђују, ко год хоће, али таквима неће никакве обавезе давати се од стране Министарства, а ако тај занатлија буде подизимач за набавку горњег, то ће и израда одијела ући у уговор.

Уговор и услови могу се видјети сваког радног дана у реченој канцеларији, почињући од 15. ов. мјесеца, па до дана лицитације.

Снабдијевање ће подизимач бити обавезан вршити почињући од 15. маја ове године.

Број Р. 1746. О. 1001. Из канцеларије Административног Одсјека Краљ. Министарства Војног, 6. марта 1914., Цетиње. 1,3

Објава

У дане 23., 24. и 25. марта о. г. одржаће се јавна лицитација за пренос поште поштоношом на линијама: Беране—Андријевица, Беране—Бијелопоље и Беране—Рожај и то овако:

23. марта станице *беранска* и *андријевицка* држаће у својим канцеларијама лицитацију од 9—12 сати пр. подне за свакодневни пренос поште између истих т. ј. да једног дана поштоноша полази из Андријевице за Беране, а другог дана из Берана за Андријевицу и т. д.:

24. марта станице *беранска* и *бјелойольска* држаће у својим канцеларијама лицитацију од 9—12 сати пр. подне за пренос поште три пута неђељно између истих; и

25. марта станице *беранска* и *рожајска* држаће у својим канцеларијама лицитацију од 9—12 сати пр. подне за пренос поште три пута неђељно између истих.

Ближа обавјештења могу се добити код поменутих станица прије, а и на сами дан лицитације.

Број 3297. Из поштанско-телеграфског одјељења Министарства унутрашњих дјела, 3. марта 1914 год. на Цетињу. 1,3

Изашли су из штампе и могу се добити код свих књижара у Краљ. Црној Гори:

Перпера

Правила за извршење закон о таксама -- -- -- -- --70

Уредба о суд. и финансијским властима у новоослобођеним крајевима -- -- -- -- --50

Уредба о школама у новоослобођеним крајевима и Правила за ученике учитељске школе -- -- -- -- --50

Закон о уређењу Варошких општина са Правилником -- -- -- -- --1—

Број 57. Из канцеларије Управе Држ. Штампарије, јануара 1914., Цетиње.

Службени огласи

Позив

Са којим се позива Љуба Ивановић, родом из Берана, сада непознатог пребивања, да се у року за тридесет и један дан од дана публикације овог позива јави лично овој канцеларији ради пресуде по бракоразводној тужби, коју је поднијела његова супруга Миросави рођена Спаљевић; у противном пресуда ће се изрећи у осуству гореименованог Љуба.

Кбр. 150. Из канцеларије св. Митрополије Пећке, 10. фебруара 1914 г., Пећ. п. п. бр. 136, 1,3

ОГЛАС

Овим се позивају сви они, који би имали по закону право, да наслиједе заоставше имање Андрије Кнежевића из Брчели.

Исти имају поднијети доказе о свом праву у року од 2 мјесеца, рачунајући од дана публикације овога огласа.

Број 328. III—1913—21.

Ст. Бар, 5. марта 1914.

— Краљ. Обласни Суд —
в. д. председника
С. ФАТИЋ.

Р. 55, бр. 139, 1,1

Трговачки огласи

ОГЛАС. — На основу чл. 5. трговачког закона објављујем, да обављам у овој вароши радњу под фирмом:

Цетиње 4. марта 1914.

Књижара и Штампарија А. РАЈНВАЈН.

Р. 35, бр. 132, 1,1

Приватни огласи

ЦРНОГОРСКА БАНКА

НА ЦЕТИЊУ.

Осма редовна Главна Скупштина акционара Црногорске Банке одржаће и на дан 25. марта 1914., у 9 часова прије подне, у просторијама банчиним, са овим

ДНЕВНИМ РЕДОМ:

- 1) Избор перовође за вођење скупштинског записника;
- 2) Избор двојице акционара за овјеровање скупштинског записника;
- 3) Избор тројице акционара за бројење гласова;
- 4) Извјештај Управног Одбора о раду, полагање рачуна за 1913. и приједлог за подјелу чистог добитка;
- 5) Извјештај Надзорног Одбора;
- 6) Одобрење биланса и давање разрјешнице управном и надзорном одбору на рад у 1913.;
- 7) Избор три члана за управни одбор;
- 8) Избор пет чланова за надзорни одбор.

Напомена: ко од акционара жели да учествује на главну скупштину, дужан је по члану 36. банчиних статута да депонује своје акције на један дан прије састанка скупштине и то: на Цетињу на благајни Црногорске Банке и код њених филијала и заступништава, у Подгорици, Колашину, Скадру, Бару, Улцину, Риги, Даниловом граду и Његушима, а на осам дана раније код банчних повјереника: Српске Банке у Загребу и филијале у Будим-пешти, Привилеговане Народне Банке у Биограду, Дубровачке Трговачке Банке у Дубровнику и Српске Бокешке Штедионице у Котору и филијале у Херцег Новом.

Цетиње, 6. марта 1914.

П. п. бр. 138, 1,3

УПРАВА.

Стјечај

Општина вароши Цетиња потребује једног писара.

Плата је до 1920 перпера по погодби, а према сиреми, раду и досадашњој служби.

Првијенство при једнаким квалификацијама има лице из ове општине.

Рок пријаве траје до 10. марта.

Број 333. Из канцеларије општинске управе, 3. марта 1914 г., Цетиње. Р. 60, бр. 131, 1,1

ОБЈАВА

Управа Општине вароши Подгорице, издаје на израду грађење општинског дома, на основу поднесених понуда.

Израда обухвата:

1) Рад зидарски, који има према прорачуну:

1929'61 м. каменог зида;

29'16 м. зида од опека;

206'64 м. ујаченог бетона;

24'53 м. обичног бетона.

Рок је израде овоме раду до 1. маја 1915. год.

2) Израду крова са етернитом за ово здање, према односноме плану. Рок довршења овога рада је три мјесеца послје свршетка зидарског рада.

Планови и контратски услови могу се видјети у канцеларији Грађевинског Одсјека Општ. Управе сваког дана у канцеларијским часовима.

Кауција за зидарски рад износи 10.000 перп. у готовом, или 20.000 перп. у непокретности. А за кров 3000 перп. у готову, или 6000 перп. у непокретности. Непокретност има бити таксирана код надлежног суда на првом мјесту. Плаћање ових такса, као и других законом прописаних падају на терет подизмача.

Писмене понуде треба поднијети у затвореној куверти најдаље до 23. марта ов. год. до 12 сати у подне.

Првијенство ће имати способнији подизмачи, који би израдили оба рада у заједници и то без обзира на најнижу понуду.

Општ. Управа задржаће себи право, да односне радове не уступи, ако понуде не буду одговарале општ. интересима.

Број 464. Из канц. Управе Општ. вар. Подгорице, 26. фебруара 1914., Подгорица. Р. 211, бр. 121, 2,3

ОБЈАВА

Управа Општине вар. Подгорице, намјерава увести електрично освјетљење, било на водену снагу, било на калоричне моторе.

Електричној централи биће задатак, да освјетљава све улице Подгорице — старе и нове вароши — а да може и приватним издавати струју за освјетљивање те и снагу у индустријске сврхе.

Заинтересоване стручне фирме позивају се овјем, да поднесу Општини своје понуде у затвореној куверти најдаље до 1. маја 1914. год., по старом.

За израду закључиће се уговор са оном фирмом, која буде поднијела најсолиднију понуду без обзира на најнижу цијену.

План вароши као и остале податке даје Управа Општине.

Број 463. Из канцеларије Управе Општине вар. Подгорице, 23. фебруара 1914., Подгорица. Р. 103, бр. 120, 2,5

AVIS

La municipalité de la ville de Podgoritz (Monténégro) a l'intention d'établir l'éclairage électrique dans cette ville, soit au moyen de la force hydrique soit au moyen des moteurs électriques.

La centrale devra éclairer toutes les rues de l'ancienne de la nouvelle ville de Podgoritz, en même temps elle devra pouvoir desservir, en cas de besoin, les locaux industriels.

Les Intéressés sont appelés à faire leur offre dis-crète à la dite municipalité jusqu'au 1 Mai 1914 (v. s.)

La municipalité acceptera le contrat de la compagnie qui offrira les meilleures conditions sans égard au prix et présentera le plan et les autres détails nécessaires de la ville.

Nº 463. Chancellerie de la municipalité de la ville de Podgoritz, le 23/II 1914 (v. s.), Podgoritz (Monténégro). Р. 128, бр. 120, 2,5

СТЈЕЧАЈ

Према ријешењу општинске управе и одбора од 18. дец. 1913 год. општини града Пећи, потребан је *лекар* који ће вршити дужност општинског љекара у реону општине пећске; годишња плата до пет хиљада (5.000) перпера. Кандидат мора да је свршио медицински факултет, на неком од признатих европских универзитета.

Првијенство имају они, који су већ дуже вријеме били на пракси, а особито хирургији, а по том они, који говоре српским језиком.

Молбе са потребним документима треба слати управи општине пећске.

За ближа обавјештења обратити се овој управи.

Пријаве се примају до 15. марта тек. год.

Број 143. Из канцеларије општинске управе у Пећи, 16. јануара 1914 год.

Предсједник
Р. 116, бр. 102, 3,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

СТЈЕЧАЈ

Према ријешењу општинског одбора и управе од 18. дец. 1913 год. општина града Пећи, тражи једног *инжињера архитекту*, који ће обављати дужност општинског инжињера само у реону општине пећске.

Годишња плата до *шест хиљада перпера*. Кандидат мора да је свршио, инжињерски факултет, на неком од признатих европских универзитета.

Првијенство имају они, који су дуже времена били на пракси.

Молбу са потребним документима, шаљу се општинској управи пећској, гдје се могу добити ближа обавјештења.

Пријаве се примају до 15. марта тек. год.

Број 146. Из канцеларије општинске управе пећске, 16. јануара 1914 год. Пећ.

Предсједник
Р. 104, бр. 102, 3,3

МАРКО ЦВЕТКОВИЋ

Објава

Општинска управа издаће путем јавне лиценције под најам кућу у катунској улици број 35, коју је завјештао цетињској сиротињи блаженопочивши митрополит Висарион.

Лиценција ће се одржати у канцеларији општинске управе 13. априла ове године у 9 сати прије подне, а уступиће се понудиоцу највеће цијене, ако цијена буде повољна.

Најам куће почиње од 1. септембра 1914 год.

Број 327. Из канцеларије општинске Управе, 3 марта 1914., Цетиње.

Р. 80, бр. 130, 1,3

СРПСКИ СОКО НА ЦЕТИЊУ

Дана 14. јануара 1914., основано је гимнастичко друштво „*Српски Соко*“, са сједиштем на Цетињу, а правила његова одобрена ријешењем госп. Министра унутрашњих дјела од 22. истог мјесеца под бр. 689.

На конституирајућој скупштини од 23. фебруара 1914., изабрана је Управа, коју састављају: Старјешина, брат Д-р Мило Иличковић; замјеник старјешине, брат Данило Дракулић; четовођа, брат Филип Михојевић; секретар, брат Јован Мартиновић; благајник, брат Никола Кнежевић; чувар, брат Михајло Рајнвајн.

Управни одбор: брат Љубомир Гломазић; брат Мило Радловић; брат Ђоко Беговић; брат Петар Поповић; замјеници: брат Лука Маријан; брат Мило Иванишевић. Надзорни одбор: брат Димитрије Богојевић; брат Ристо Андрић; брат Јован Почек.

Обзнањује се предње у смислу прописа члана 48. закона о јавним зборовима и удружењима.

Број 55, 4. марта 1914., Цетиње.

Секретар, Старјешина,
Ј. Д. Мартиновић. Д-р М. Иличковић.
П. п. бр. 137, 1,1

ПРОДАЈЕМ ОДМАХ моју кафанску радњу на најживљем мјесту у општинској кући, катунска улица, бр. 35. са цијелим прибором, који је врло добро очуван, као билијар, мермерне столице, и т. д.

За ближе услове обратити се потписатом.
бр. 142, 1,3

БЛАЖО БРАТИЧЕВИЋ — Цетиње

Важно за виноградаре

Набавио сам правих француских прскалица

„Vermorel“

а држим и разне талијанске пумпе са потребним прибором за једну и другу врсту т. ј. гуме и друге ситуице.

Задругама дајем велики попуст. Набавио сам у великим количинама плавог (коњског) камена најбољег квалитета.

ЗА ГРАЂЕВИНАРЕ

имам најбољег цимента Портланд и разне гвожђарије.

Чувеног Берског вина и првијенца

продајем и на мање количине. Најбољи квалитет. Цијене умјерене

Све горње гарантирам, да је првокласна роба.

Свој Своме

Мјешовита Трговина,
Стевана Перовића
Подгорица.

Официрске чизме

Од најбољег американ. шеврона и француског ђона израђујем. Највећа конкуренција.

Споштовањем:
Стеван Перовић
Подгорица.

Новоотворена обућарска радња

Част ми је јавити поштованом грађанству, да сам отворио обућарску радњу у Катунској улици. Израђујем све врсте најмодернијих цреваља од најбољег и најмодернијег материјала, препоручујем се штованом грађанству за што већу посјету.

Цетиње. Споштовањем
Алекса М. Маркуш, обућар.
П. п. бр. 123, 2,2

АМБУЛАНЦА

диплом. зуб. љекара, прима пацијенте, израђује све зубољкарске радове без конкуренције. Никакви агенти не сметају мојој репутацији. Солидност и умјереност — побјеђују. — **Свој Своме.**

Молим за посјету.
Подгорица, Миркова Варош.
зуб. лекар,
п. п. бр. 99, 3,3

ЕВР. КАЛУЂЕРОВИЋ

Једини славенски Гранд Хотел „БАЛКАН“ у Тријешћу

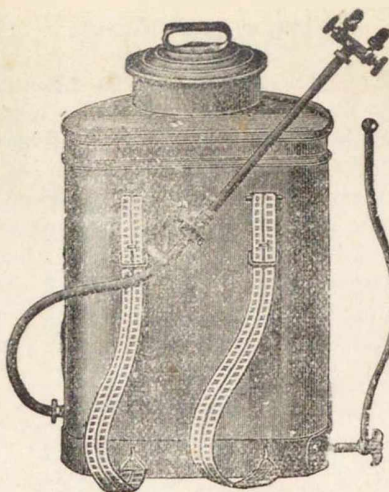
препоручује се усрдно свима путницима из Црне Горе, који путују преко Тријешћа. Изврсна кухиња, одлична пића, цијене камара почев од перпера 2,50. Цијене умјерене.
п. п. бр. 80, 5,5

ПРОДАЈЕМ из слободне руке моје имање и то:

- 1) „Веље Брдо“ моју брањевину и гору;
- 2) 9 коса ливаде у т. зв. мјесто „Бубине“;
- 3) 2 косе ливаде за спушку главицу;
- 4) 7½ коса испаше и ливаде у „Пржине“;
- 5) 2 бостана са воћем у Служу.

За погодбу обратити се лично мени:

НЕДА СИМОНА ВУКОТИЋА, у Служу.
п. п. бр. 96, 4,5

Израђује и набавља све врсте шпорета и пећи најбоље врсте.

Израђује све гвожђарске и плехане израде по нацртима као: балконе, врата, ограде и т. д.

Надајући се, да ће и у будуће сви муштерије служити се код означене фирме која ће се држати по погодби тачне израде и умјерене цијене.

п. п. бр. 127, 2,4

LOUIS KRAUSE
LEIPZIG GOHLIS 110 (Deutschland)
Специјална фабрика најмодернијих колица за инвалиде и столица за вођу болесника.
Заинтересованим шаљем бесплатно ценовник.
п. п. бр. 122, 2,6

Д-р ДУШАН МАТАНОВИЋ, адвокат

отворио је адвокатску канцеларију у Подгорици. Кореспонденција: српски, њемачки и талијански.
п. п. бр. 93, 3,3

КУЋА ПОД НАЈАМ

Од 1. јуна о. г. издаје се под најам кућа Машана Дапчевића (12 одјељења и подрум) у улици Баја Пивљанина у којој станује г. Јован Милуновић.

За услове се обратити г. САВУ МИЛУНОВИЋУ, Цетиње.
Р. 40, бр. 124, 2,3

Који потребују рада могу га добити на правци колског пута Бар—Улицњ. Ради се у Бару, Ст. Бару и одатле удаљено за два километра.
П. п. бр. 103, 3,4

СТ. УСКОКОВИЋ

Поштанске марке. Употријебљене црногорске и из Оријента купујем сваку количину по највишим цијенама. Понуде или пошиљке упути на А. Weisz, Wien I. Adlergasse.
п. п. бр. 81, 5,5

ДЕПОЗИТ ЦИМЕНТА „ПОРТЛАНД“

Част ми је извјестити поштовану публику, да сам отворио овђе на Цетињу депозит цимента најбоље врсте „PORTLAND“.

Цијене су без царине: квинтал П. 8— а са царином П. 9,50.

Већу количину даћу јефтиније по погодби, Цетиње.

П. п. бр. 110, 2,3

НИКОЛА КРШИКАПА

ИЗДАЈЕ СЕ КУЋА под најам од 15. априла ове године у којој има 11 одјељења, налазећа се у Баја Пивљанина улици број 15.

Ко би исту желио најмити нек се обрати сопственику
Р. 35, бр. 116, 2,2

Мартину Поповићу, Цетиње.

ОБЈАВА

Из слободне руке продајем „Држак“ — имање Селим-беге некадањег турског заповједника града Бара.

Ово имање налази се на лијепом и величанственом усамљеном мјесту у непосредној близини вароши до колског пута, и има око 25 рала зиратне земље и довољну количину воде за напашу, 28 коријена маслина; доста разног воћа; палачуса три одјељења; развалине селамлука и харемлука Селим-бегових дворова окружене високим зидом у простору од 2—3 рала.

Ст. Бр. 4. марта 1914.

Мусто Лакошица — Подгорица.
П. п. бр. 140, 1,2

ПРЕСТОРИЈЕ У ПОДГОРИЦИ

За гражу се траже и то: — 1) зграда са слободним простором од 140—150 квадрат. метара (по прилици 10×15); — 2) У тој згради, или пак до ње, једна или дије собе за стан механика; — 3) Крај зграде двористице са магацином за бензин Магацин би се евентуално могао и сагргити.

Проторије ће се узети у најам најмање најет, односно на десет година на темљу писменог уговора.

Понде нека се управе одмах на потписану управу или нека се предаду у гаражи јушт. аутомобила у Подгорици.

Цетиње, дне 4. марта 1914.

Адм. управа пошт. аутомобила
бр. 129, 1

твртке Јаурин и Клемент, Матић.

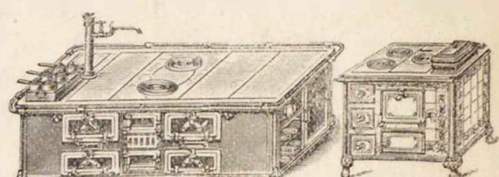
МЕХАНИЧКА И ГВОЖЂАРСКА РАДИОНИЦА

ПЕТАР ДРЕЦУН — ЦЕТИЊЕ

ПОСТОЈИ И У БУДУЋЕ ПОД ИСТОМ ФИРМОМ

Иста ће вршити све послове, које је и до сад вршила: Набавља најбоље врсте прскалица (пумпа) „Vermorel“, а тако и остале за кропљене лоза и чини поправке старих, набавља најбоље врсте ножница за резање лоза и инглезки плази на-мичан зајамчен 99/100% — Набавља све врсте шиваћих машина, врши поправке свих старих машина и продаје поједине дјелове истих. — Набавља цијеви и остали прибор за водоводе. Набавља све врсте каласаних жица — врења за ограде и друге потребе.

Предузима покривање кућа са најбољим ЕТЕРНИТОМ, који је париска анализа нашла као најбољи, што свједочи, да је са истим покривен Дом Краљ. Владе. — Израђује громобране по најмодернијем начину.

ПОМЕН

У недјељу 9. ов. мјесеца у 10 сати прије подне даваћемо на Новом Гробљу четресто-дневни помен нашем никад непрежаљеном

† МИРУ

о чему извјештавамо наше и покојникове сроднике, пријатеље, кумове, другове и познанике — молећи их да помену изволе присуствовати.

Доњи Крај, 4. марта 1914.

У име ожалошћене породице:
Р. 60, бр. 133, 1,1

отац Јоко Митров Шпадијер.

ПОМЕН

Јављамо свима нашим пријатељима, кумовима и знанцима, да ћемо у уторник 18. марта тек. год., у саборној цркви св. Госпође у Глухом-Долу давати годишњи помен нашем никад непрежаљеном мужу, односно брату, стрицу и братучеду

† РИСТУ И. ШАИНОВИЋУ

војнику из чете глуходол-буковичке, баталиона доњо-црмничког, погинулом на Тарабошу 18. марта 1913 године, приликом напада јуначког стрелачког баталиона.

Глухи-Дол, 1. марта 1914.

Ожалошћени: супруга Мара; брат Томо; синонци: Перо, Илија; братучеди: Нико, Станко с породицом — Шайновићи. Р. 93, бр. 135, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти моје супруге

† РОСЕ

која се 22. ов. м. пресели у вјечност послје девето-мјесечног боловања,

Сматрам за дужност изјавит захвалност мјесном грађанству, који спроводу присуствоваше и по-којницу до вјечне куће испратише Искрена хвала свима, који ми телеграфски саучешће изјавише. Шавник, 22. фебруара 1914.

У име ожалошћене породице:
Р. 54, бр. 134, 1,1

супруг Васо Гордић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Из дубине душе потрешени и уцвијељени ненадном смрћу нашега доброга оца — односно мужа и рођака.

рахметли Емра Дивановића барског трговца

који се на дан 23. фебруара т. г. — напрасно — пресели у вјечност. Сматрамо за дужност изјавити нашу топли и доживотну благодарност поштованом грађанству вароши Бара и капетаније, без разлике вјере и положаја, који на глас покојникове смрти похиташе, да нам изјаве своја искрена саучешћа, и сјутра дан присуствоваше покојниковом спроводу.

Истовремено захваљујемо свије-ма нашим и покојниковим пријатељима и познаницима, који нам писмено и телеграфски изјавише своја саучешћа, а тако и свој браћи, пријатељима и комшијама, који ма којим путем узеше учешћа у овој нашој великој жалости.

Ст. Бар, 2. марта 1914.

У име цијеле породице — ожалошћени синови: Махмут и Ахмет Дивановићи.
Р. 125 Бр. 141 1,1